EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 14. 10. 2020
COM(2020) 954 final

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

Posúdenie pokroku členských štátov za rok 2020 vo vykonávaní smernice 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti a v zavádzaní budov s takmer nulovou spotrebou energie a nákladovo optimálnych minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť v EÚ v súlade so smernicou 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov

1. Úvod

Túto správu o pokroku predkladá Komisia v súlade s článkom 24 ods. 3 smernice 2012/27/EÚ o energetickej efektívnosti zmenenej smernicou (EÚ) 2018/2002 (ďalej len „smernica o energetickej efektívnosti“) a v súlade s článkom 35 nariadenia (EÚ) 2018/1999 o riadení. Toto je posledná správa podľa smernice o energetickej efektívnosti, keďže článok 24 ods. 3 sa od 1. januára 2021 už nebude uplatňovať. Všetky správy o pokroku v rôznych oblastiach politiky energetickej efektívnosti sa nahradia predkladaním správ podľa článku 35 nariadenia (EÚ) 2018/1999.

Keďže v tejto správe sa spájajú dve povinnosti predkladať správy, má iný formát ako v predchádzajúcich rokoch. Okrem toho obsahuje: i) nové správy o sektore budov, t. j. informácie o využívaní počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie v súlade s článkom 9 ods. 5 smernice 2010/31/EÚ o energetickej hospodárnosti budov (ďalej len „smernica o energetickej hospodárnosti budov“) a ii) stručnú aktualizáciu nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov v súlade s článkom 5 ods. 4 smernice 2010/31/EÚ.

Správa preto vychádza najmä z/zo: i) informácií uvedených vo výročných správach predložených členskými štátmi v roku 2020[1]; ii) správ o nákladovo optimálnych výpočtoch predložených členskými štátmi v rokoch 2018 a 2019[2] a iii) ďalších príslušných informácií týkajúcich sa sektora budov.

Správa o energetickej efektívnosti z roku 2019[3], ktorá bola prijatá skôr v tomto roku, sa týkala údajov Eurostatu do roku 2018 a v čase zverejnenia tejto správy neboli k dispozícii žiadne nové údaje[4]. Z týchto dôvodov sa analýza pokroku v plnení cieľov vytýčených na rok 2020 v tejto správe v porovnaní s predchádzajúcou správou nezmenila a ani sa tu neopakuje. Namiesto toho sa problematika posudzuje z progresívnejšieho hľadiska so zameraním na pokrok v plnení cieľov vytýčených na rok 2030.

2. Súhrn zistení

Správa sa týka štátov EÚ28 a obsahuje údaje a doplňujúce informácie do roku 2018. Analýza pokroku v plnení cieľov vytýčených na rok 2030 sa týka EÚ27.

Hlavné zistenia sú takéto.

- Primárna energetická spotreba klesla v roku 2018 o 0,6 % v porovnaní s rokom 2017. Konečná energetická spotreba vzrástla medziročne o 0,1 %. Napriek tomu sú oba ukazovatele nad úrovňou vytýčenej trajektórie smerujúcej k cieľom na rok 2020.

---

1 https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_en.

2 https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_en?redir=1.

3 COM(2020) 326 final.

4 Z revidovaných údajov Eurostatu (najnovšia extrakcia v júli 2020) vyplývajú drobné zmeny v porovnaní s údajmi uvedenými v správe za rok 2019, ale analýza v nej uvedená sa nemení.

- Spotrebu energie hnal aj v roku 2018 hospodársky rast.
- Povinné systémy energetickej efektívnosti zostávajú účinným nástrojom na dosiahnutie úspor energie. Hoci sa zdá, že súhrnný pokrok pri dosahovaní kumulatívnych úspor podľa článku 7 smernice o energetickej efektívnosti bol v roku 2018 dostatočný, dvanásť členských štátov svoje ciele pravdepodobne nedosiahne.
- Z čiastočných a predbežných údajov za rok 2020 vyplýva, že dosah krízy spôsobenej ochorením COVID-19 má výrazný vplyv na dopyt po energii. V dôsledku toho budú možno ciele v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020 splnené, hoci pred krízou neboli zavedené dostatočné opatrenia. Očakáva sa však, že to bude len dočasné, lebo k zníženiu spotreby energie nedošlo v dôsledku štrukturálnych opatrení. Bez cielených klimatických opatrení sa spotreba energie vďaka hospodárskej obnove pravdepodobne vráti na úrovne spred krízy spôsobenej ochorením COVID-19.
- Väčšina členských štátov prijala nákladovo optimálny prístup primeraným spôsobom a uplatnila ho s cieľom stanoviť maximálne požiadavky na energetickú hospodárnosť nových a existujúcich budov a budov s takmer nulovou spotrebou energie.
- Podiel budov s takmer nulovou spotrebou energie na celkovom trhu s výstavbou sa zvýšil, ale požiadavky na tieto budovy ešte vždy nie sú vo väčšine krajín také ambiciózne ako kritériá Komisie z roku 2016. Takmer polovica členských štátov však pre budovy s takmer nulovou spotrebou energie stanovila značne ambicióznejšie požiadavky v porovnaní s nákladovo optimálnymi úrovňami pre nové budovy.

3. Pokrok v plnení cieľa EÚ v oblasti energetickej efektívnosti

3.1. Ciele EÚ28 na rok 2020

Z prehodnotených údajov Eurostatu za rok 2018[5] vyplýva, že konečná energetická spotreba[6] v EÚ28 klesla o 5,9 % z 1 194 miliónov ton ropného ekvivalentu (Mtoe) v roku 2005 na 1 124 Mtoe v roku 2018. To je stále o 3,5 % viac ako cieľ konečnej energetickej spotreby na rok 2020 (1 086 Mtoe). V roku 2018 v porovnaní s predchádzajúcim rokom vzrástla o 0,1 %. Primárna energetická spotreba[7] v EÚ28 klesla o 9,8 % z 1 721 Mtoe v roku 2005 na 1 552 Mtoe v roku 2018. To je o 4,6 % viac ako cieľ na rok 2020 (1 483 Mtoe). Po troch rokoch nárastu bol v roku 2018 zaznamenaný medziročný pokles primárnej energetickej spotreby o 0,6 %. Pri oboch ukazovateľoch bol trend v roku 2018 nad lineárnou trajektóriou k cieľom na rok 2020.

V roku 2018 bola vyššia spotreba energie pozorovaná najmä v doprave (medziročný nárast +1,0 % v porovnaní s rokom 2017) a v priemyselných odvetviach (+0,8 %). Naopak, spotreba energie klesla v sektore bývania (–1,7 %) a v sektore služieb (–1,4 %)[8].

---

5 https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616.

6 Ukazovatele z energetických bilancií Eurostatu v súlade s metodikou uplatňovanou do roku 2018 (konečná spotreba energie za roky 2020 – 2030 a primárna spotreba energie za roky 2020 – 2030) sa používajú na monitorovanie pokroku pri plnení cieľov stratégie Európa 2020 v oblasti energetickej efektívnosti.

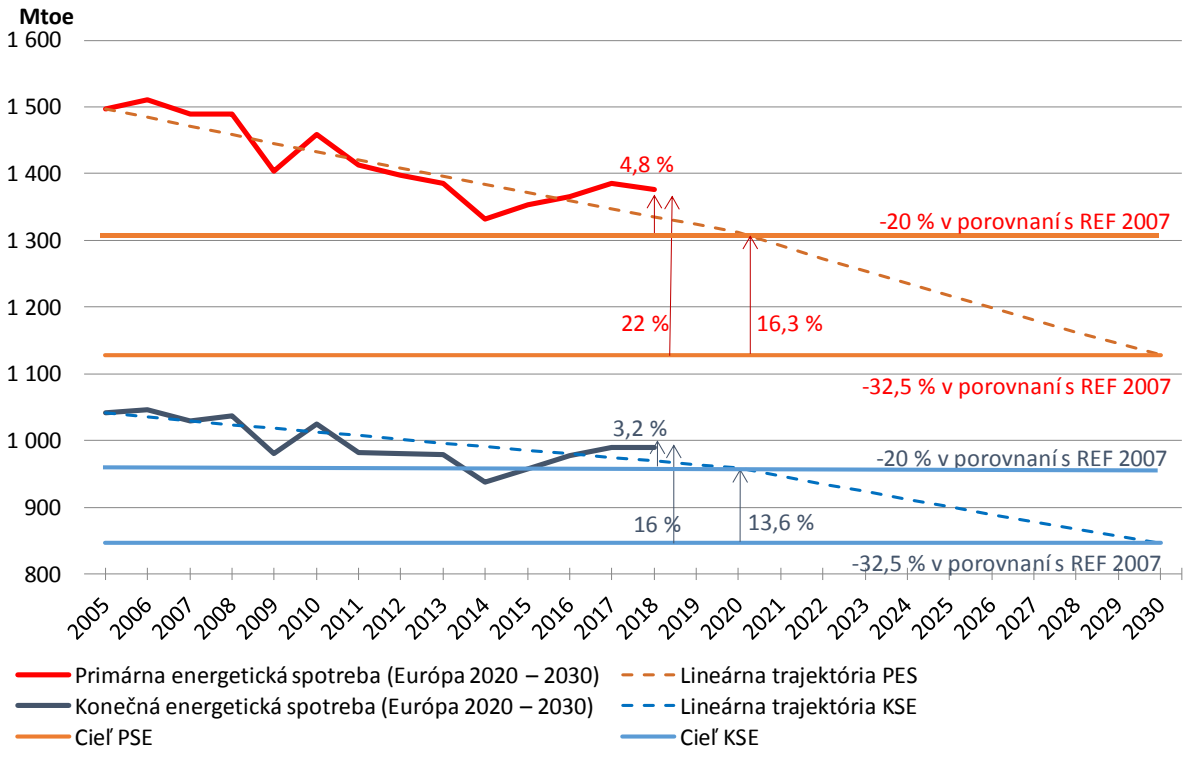
7 To isté ako v poznámke pod čiarou č. 6.

8 Vývoj v špecifických sektoroch sa v porovnaní s minulou správou nezmenil. Viac informácií sa uvádza v kapitole 5 správy o pokroku za rok 2019, COM(2020) 326 final.

3.2. Ciele EÚ27 na rok 2030

Nedostatočný pokrok v plnení cieľov vytýčených na rok 2020 do roku 2018 má nepriaznivé následky aj na úroveň úsilia potrebného na splnenie cieľov vytýčených na rok 2030[9]. Pre súčasné nedostatky v plnení sú ciele vytýčené na rok 2030 vzdialenejšie, než sa očakávalo, a to na úrovni 22 % v prípade primárnej energetickej spotreby a 17 % v prípade konečnej energetickej spotreby (obrázok 1). V posúdení národných energetických a klimatických plánov[10] (NEKP) v celej EÚ sa navyše konštatujú rozdiely medzi ambíciami jednotlivých národných príspevkov. Členské štáty preto budú musieť v najbližšom desaťročí výrazne zintenzívniť úsilie, ak majú dosiahnuť ciele na rok 2030 na úrovni aspoň 32,5 %. Je to mimoriadne dôležité, najmä ak obnova po skončení krízy spôsobenej ochorením COVID-19 povedie k návratu na predchádzajúce úrovne spotreby energie. Ambicióznejšie klimatické ciele oznámené v Pláne cieľov v oblasti klímy do roku 2020[11] si navyše budú vyžadovať aj podstatne intenzívnejšie úsilie v oblasti energetickej efektívnosti, a to až nad súčasnú úroveň cieľov na rok 2030 (36 – 37 % zníženie konečnej energetickej spotreby a 39 – 41 % zníženie primárnej energetickej spotreby).

Obrázok 1: Pokrok v plnení cieľov na rok 2030 na úrovni EÚ27

Zdroj: údaje Eurostatu, vlastné výpočty GR pre energetiku

[9] Ciele v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2030 sa po brexite budú týkať 27 členských štátov.
[10] COM(2020) 564 final.
[11] COM(2020) 562 final.

3.3. Doterajší vplyv pandémie COVID-19 na spotrebu energie

Vplyv pandémie COVID-19 na spotrebu energie v roku 2020 bude výrazný. V prvom štvrťroku 2020 klesla spotreba plynu v EÚ v porovnaní s prvým štvrťrokom 2019 o 5 %, a to najmä v dôsledku obmedzených potrieb vykurovania z dôvodu: i) miernej zimy; ii) čoraz menšieho využívania plynu pri výrobe elektrickej energie a iii) zavedenia opatrení na obmedzenie pohybu v marci, čo viedlo k poklesu HDP a nižšiemu dopytu po plyne v priemysle[12]. Spotreba elektriny v EÚ klesla v prvom štvrťroku 2020 medziročne o 3,2 %, a to rovnako v dôsledku teplého počasia v prvej polovici referenčného obdobia a zavedenia obmedzení súvisiacich s pandémiou COVID-19. Keďže množstvo obyvateľov trávilo viac času doma, spotreba elektriny v domácnostiach stúpla. Týmto nárastom sa však nevykompenzoval značný pokles dopytu v komerčnom a priemyselnom sektore.[13] V dôsledku toho bola spotreba elektriny v mesiacoch, počas ktorých boli zavedené opatrenia na obmedzenie pohybu, výrazne nižšia ako v rovnakých mesiacoch predchádzajúceho roka (o 4,3 % v marci, 11,8 % v apríli, 10,5 % v máji a 7,6 % v júni).[14]

Podobne sa spotreba energie v dôsledku opatrení na obmedzenie pohybu znížila na bezprecedentné úrovne aj v oblasti dopravy. Cestná doprava v Európe podľa agentúry IEA klesla do konca marca 2020 na 38 % z úrovne z roku 2019. Celkový pokles aktivít v globálnej cestnej doprave viedol k zníženiu globálneho dopytu po rope o 57 %.[15] Medzinárodné fórum pre dopravu odhaduje, že opatreniami na obmedzenie pohybu zavedenými na zamedzenie šírenia ochorenia COVID-19 sa mohla znížiť globálna nákladná doprava do konca roka 2020 až o 36 %[16]. Letecká doprava sa v niektorých regiónoch takmer úplne zastavila, pričom letecká aktivita klesla v niektorých európskych krajinách o viac ako 90 %. Do konca augusta nedosahovala úroveň leteckej premávky v Európe ani 50 % úrovne z predchádzajúceho roka.[17]

4. Pokrok v plnení národných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti

Niektoré členské štáty oznámili revíziu svojich národných cieľov do roku 2020 smerom nahor (zníženie ambícií) (Dánsko, Španielsko, Maďarsko). Po týchto zmenách dosahuje súčet národných cieľov v oblasti absolútnej spotreby, vytýčených do roku 2020, úroveň 1 536,8 Mtoe v prípade primárnej energetickej spotreby a 1 084,3 Mtoe v prípade konečnej energetickej spotreby. V roku 2018 bol pokrok v plnení indikatívnych cieľov (za predpokladu lineárnej trajektórie) nedostatočný v dvanástich krajinách (Belgicko, Bulharsko, Dánsko, Nemecko, Írsko, Španielsko, Francúzsko, Cyprus, Rakúsko, Holandsko, Poľsko a Švédsko) v prípade primárnej energetickej spotreby a v pätnástich krajinách (Belgicko, Bulharsko, Nemecko, Estónsko, Írsko, Francúzsko, Litva, Luxembursko, Maďarsko, Malta, Rakúsko, Poľsko, Slovensko, Švédsko a Spojené kráľovstvo) v prípade konečnej energetickej spotreby (pozri tabuľku 3).

---

12 https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf.
13 https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf.
14 https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new.
15 https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract.
16 https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf.
17 https://www.eurocontrol.int/covid19.

Členské štáty uviedli, že stabilná a rastúca konečná energetická spotreba v roku 2018 bola hnaná hospodárskym rastom a nárastom: i) produkcie/pridanej hodnoty (priemysel); ii) prepravy cestujúcich a tovaru (doprava); iii) počtu domácností a disponibilného príjmu domácností (bývanie) a iv) pridanej hodnoty a zamestnanosti (služby).

5. Smernica o energetickej efektívnosti – aktuálna situácia

5.1. Najnovšie informácie o transpozícii revidovanej smernice o energetickej efektívnosti

V nadväznosti na zmenu smernice o energetickej efektívnosti, ku ktorej došlo v decembri 2018[18], sú členské štáty povinné transponovať nové pravidlá povinných systémov energetickej efektívnosti [t. j. nové články 7, 7 písm. a) a 7 písm. b)] do 25. júna 2020. Komisia dostala do 31. augusta 2020 oznámenia len od trinástich členských štátov (Česko, Chorvátsko, Dánsko, Francúzsko, Holandsko, Litva, Lotyšsko, Nemecko, Poľsko, Rakúsko, Španielsko, Švédsko a Taliansko) a od Spojeného kráľovstva. Väčšina z týchto oznámení je navyše len čiastočná, čo znamená, že niektoré ustanovenia smernice ešte neboli transponované alebo oznámené.

Do 25. októbra 2020 musia členské štáty transponovať aj nové pravidlá merania a vyúčtovania [t. j. nové články 9, 9 písm. a), 9 písm. b) a 9 písm. c), 10 a 10 písm. a) a napokon 11 a 11 písm. a) a novú prílohu VIIa]. Transpozíciu týchto nových pravidiel oznámilo do 31. augusta päť krajín (Dánsko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko a Litva).

V čase zverejnenia tejto správy všetky členské štáty okrem Lotyšska predložili svoje výročné správy za rok 2020, ako sa to vyžaduje v článku 24 smernice o energetickej efektívnosti[19]. Spoločné výskumné centrum (JRC) tieto správy zanalyzuje v samostatnom dokumente[20].

5.2. Pokrok podľa článku 7 (povinnosť úspor energie)

Podľa článku 7 členské štáty podali správu o dosiahnutých úsporách energie za roky 2014 – 2018 v rámci svojich záväzkov splniť si povinnosť v oblasti vnútroštátnych úspor energie na roky 2014 – 2020. V tabuľke 5 sa uvádza aktuálny stav pokroku členských štátov v plnení cieľa kumulatívnych úspor energie, požadovaný do 31. decembra 2020. Členské štáty súhrnne na úrovni EÚ dosiahli do konca roka 2018 približne 58 % (133,83 Mtoe[21]) súhrnu cieľov kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa na roky 2014 – 2020 (230,17 Mtoe).

Základným predpokladom predpovedania pravdepodobnosti dosiahnutia požadovaných kumulatívnych úspor energie na členský štát do 31. decembra 2020 je, že všetky zavedené politické opatrenia budú naďalej prinášať nové ročné úspory v rokoch 2019 a 2020 tak ako v roku 2018. Kumulatívne úspory energie sa potom porovnajú s požadovanými úsporami energie do 31. decembra 2020 na členský štát.

---

[18] Smernica 2018/2002.

[19] Správy Chorvátska a Portugalska boli predložené príliš neskoro, preto nie sú v tejto analýze zahrnuté.

[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. et al. (2020), *Analýza výročných správ za rok 2020 podľa smernice o energetickej efektívnosti*, technická správa JRC.

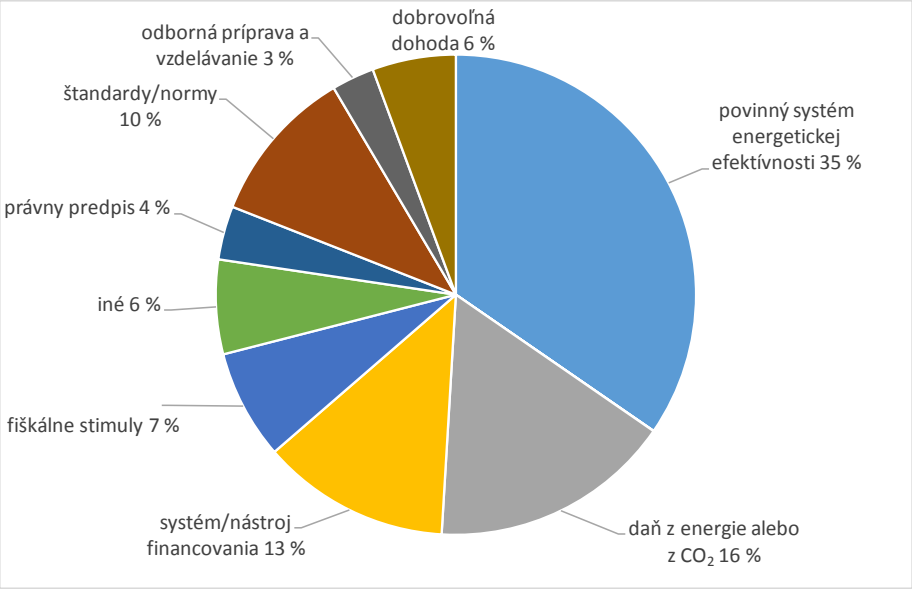
[21] Tento údaj sa môže zmeniť, keď budú k dispozícii údaje o nových úsporách, ktoré v roku 2018 dosiahli Lotyšsko a Portugalsko.

V tabuľke 6 sa odhaduje pravdepodobnosť, že každý členský štát dosiahne požadované kumulatívne úspory energie na členský štát do 31. decembra 2020. V tejto analýze sa nezohľadňujú potenciálne obavy týkajúce sa oprávnenosti, doplnkovosti a významnosti. Okrem toho je ťažké posúdiť možné dosahy krízy spôsobenej ochorením COVID-19 na výšku nových ročných úspor dosiahnutých v roku 2020. Zohľadňujú sa všetky úspory energie, ktoré nahlásili členské štáty.

Sedem členských štátov (Bulharsko, Česká republika, Chorvátsko, Litva, Luxembursko, Portugalsko, Rumunsko) pravdepodobne nedosiahne požadovaný objem úspor energie do 31. decembra 2020, ak nepodniknú ďalšie kroky. Ďalších päť členských štátov (Estónsko, Grécko, Slovinsko, Španielsko, Švédsko) pravdepodobne nedosiahne požadovaný objem úspor energie bez ďalších krokov. A zostávajúcich šestnásť členských štátov pravdepodobne alebo veľmi pravdepodobne dosiahne požadovaný objem kumulatívnych úspor energie.

Pri úsporách energie dosiahnutých každým typom zavedených politických opatrení sa povinné systémy energetickej efektívnosti podieľajú na približne 35 % úspor, kým systémy financovania sa podieľajú len na približne 13 % úspor energie. Dane z energie a dane z CO_2 sa podieľajú na 16 % celkových dosiahnutých úspor energie.

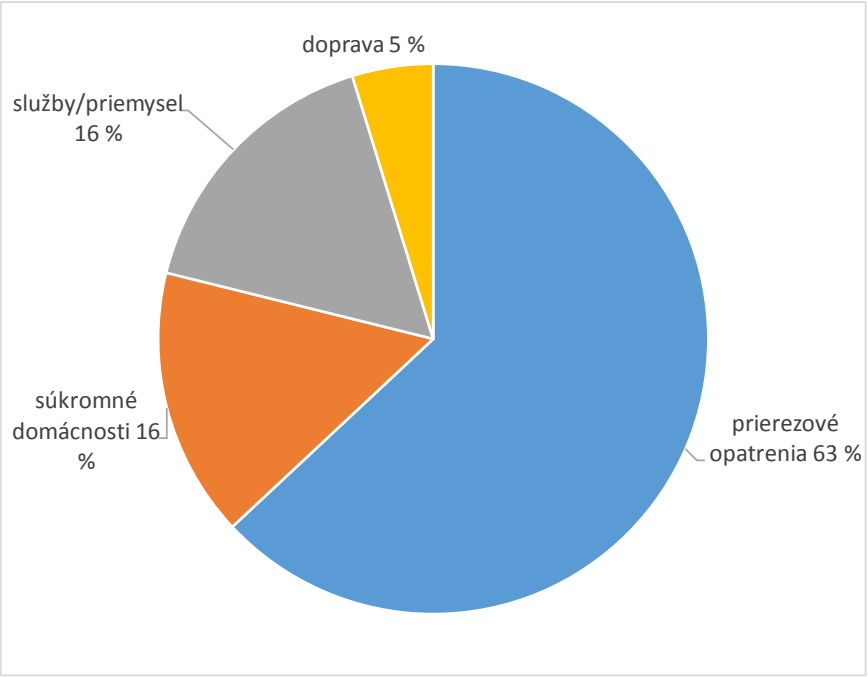
Obrázok 2: Podiel nahlásených úspor energie podľa typu politického opatrenia na úrovni EÚ

Zdroj: Vlastné výpočty GR pre energetiku na základe národných výročných správ za rok 2020.

Pri sektoroch, na ktoré boli zacielené zavedené politické opatrenia, najväčší podiel úspor energie nahlásených členskými štátmi vyplýva z prierezových opatrení, ktoré nemožno pripísať len jednému sektoru (Obrázok 3). Väčšina opatrení (podľa počtu nahlásených opatrení) je zameraných na služby a priemysel, a teda sa týka väčšiny spoločností (okrem prepravcov) a verejného sektora (okrem nehnuteľností vo vlastníctve verejných subjektov, ktoré sú zahrnuté v sektore súkromných domácností).

Obrázok 3: Podiel nahlásených úspor podľa sektora

Zdroj: Vlastné výpočty GR pre energetiku na základe národných výročných správ za rok 2020.

Za rok 2018 bolo nahlásených 36 nových opatrení podľa článku 7. Desať z nich zaviedli Rumunsko aj Španielsko, štyri Belgicko a tri Rumunsko. Takmer polovica nových opatrení podľa článku 7 patrila do kategórie „fondy, finančné a fiškálne stimuly“ (47,2 %), potom „iné opatrenia“ (opatrenia v sektore dopravy, dobrovoľné dohody a pod.) (27,8 %), „právne predpisy“ (16,7 %), „informácie, vzdelávanie a odborná príprava“ (5,6 %) a „zdaňovanie“ (2,8 %)[22].

5.3. Pokrok podľa článku 5 (vzorová úloha budov využívaných verejnými subjektmi)

V porovnaní s rokom 2019 bola úroveň dodržiavania povinnosti predkladať správy podobná. Požadované aktuálne informácie o pokroku v roku 2019 podľa článku 5 neposkytlo šesť členských štátov: Belgicko, Rumunsko, Dánsko, Francúzsko, Chorvátsko a Holandsko (posledné štyri oznámili svoj pokrok za rok 2018, ale nie za rok 2019).

Spomedzi členských štátov s dostupnými správami, ktoré si zvolili štandardný prístup[23], len tri dosiahli svoje ročné ciele v oblasti obnovy podlahovej plochy. Sú to Bulharsko, Litva a Luxembursko. Okrem toho na základe poskytnutých údajov splnili svoje celkové ciele na roky 2014 – 2019 štyri krajiny. Sú to Španielsko, Taliansko, Luxembursko a Litva. Spomedzi

---

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. et al. (2020), už citované.

[23] Štandardný prístup sa týka opatrení prijímaných na obnovenie 3 % celkovej podlahovej plochy vykurovaných a/alebo chladených budov nad 250 m^2, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy a ktoré nespĺňajú minimálne energetické požiadavky. Alternatívny prístup sa týka iných nákladovo efektívnych opatrení prijímaných na dosiahnutie rovnocenných úspor energie.

členských štátov, ktoré uplatňovali alternatívny prístup, len tri dosiahli svoje ročné ciele v oblasti úspor energie v roku 2019. Sú to Rakúsko, Poľsko a Slovensko. Chorvátsko a Francúzsko dosiahli svoje ciele za rok 2018. Šesť krajín zároveň poskytlo údaje, z ktorých bolo možné konštatovať, že splnili svoj celkový cieľ na roky 2014 – 2019. Sú to Rakúsko, Fínsko, Írsko, Slovensko, Poľsko a Spojené kráľovstvo. Francúzsko, Belgicko, Chorvátsko a Holandsko splnili svoj celkový cieľ za roky 2014 – 2018.

6. Budovy s takmer nulovou spotrebou energie

Po prijatí smernice o energetickej hospodárnosti budov v roku 2010, podľa ktorej musia byť budovami s takmer nulovou spotrebou energie všetky nové verejné budovy od 31. decembra 2018 a všetky nové budovy od 31. decembra 2020, sa počet budov s takmer nulovou spotrebou energie a vysoko hospodárnych budov v Európe od roku 2012 do roku 2016 výrazne zvýšil. V tomto období bolo bezmála 1,25 milióna budov postavených alebo obnovených podľa štandardu budov s takmer nulovou spotrebou energie (alebo podobného štandardu), pričom väčšina z nich bola bytová. Podiel budov s takmer nulovou spotrebou energie na celkovom trhu s výstavbou sa v rokoch 2012 – 2016 v EÚ zvýšil v priemere zo 14 % v roku 2012 na 20 % v roku 2016[24].

Požiadavky na budovy s takmer nulovou spotrebou energie sú v súčasnosti o 70 % ambicióznejšie než národné nákladovo optimálne minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť. Dosiahlo sa to vďaka postupným legislatívnym krokom za posledných desať rokov.

Na základe najnovších dostupných informácií[25] má dokončenú a platnú národnú definíciu budovy s takmer nulovou spotrebou energie v súčasnosti 23 členských štátov. V ostatných členských štátoch je definovanie vlastností, ktoré musí spĺňať budova s takmer nulovou spotrebou energie, ešte vždy vo fáze vývoja, prípadne kontroly. Väčšina poskytnutých definícií zahŕňa energetický ukazovateľ primárnej spotreby energie a dvanásť definícií zahŕňa povinnosť uspokojiť minimálny podiel dopytu po energii z obnoviteľných zdrojov. Bezmála polovica členských štátov vypracovala pre požiadavky na budovy s takmer nulovou spotrebou energie ekvivalent energetickej triedy alebo energetického štítku. Takmer polovica členských štátov okrem toho poskytla požadované hodnoty prestupu tepla (u) pre múry, strechy, podlahy, okná a dvere.

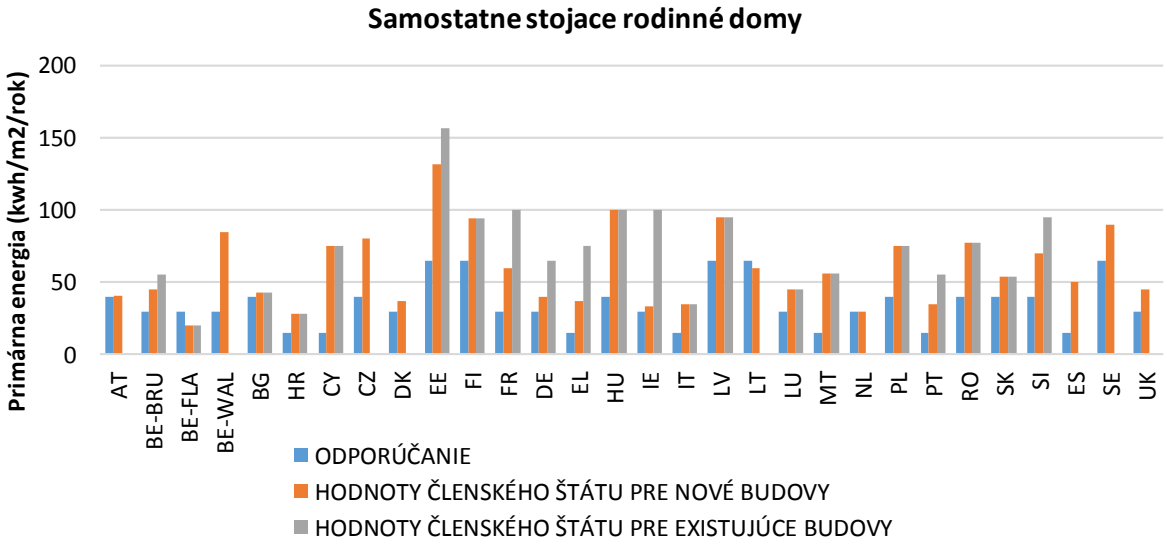
Pokiaľ ide o ambície súvisiace s definíciou budovy s takmer nulovou spotrebou energie, hodnoty primárnej energie pre budovy s takmer nulovou spotrebou energie vo väčšine

[24] Na základe komplexnej štúdie činností v oblasti energetickej obnovy budov a využívania budov s takmer nulovou spotrebou energie v EÚ. https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_en?redir=1.

[25] Informácie poskytnuté členskými štátmi, z hodnotenia JRC a zo správ iniciatívy Concerted Action EPBD.

členských štátov majú menej náročné požiadavky než kritériá odporúčané Komisiou[26], a to v prípade bytových aj nebytových budov[27].

Obrázok 4: Indikatívne porovnanie definícií budovy s takmer nulovou spotrebou energie pre samostatne stojace rodinné domy s odporúčanými kritériami Komisie

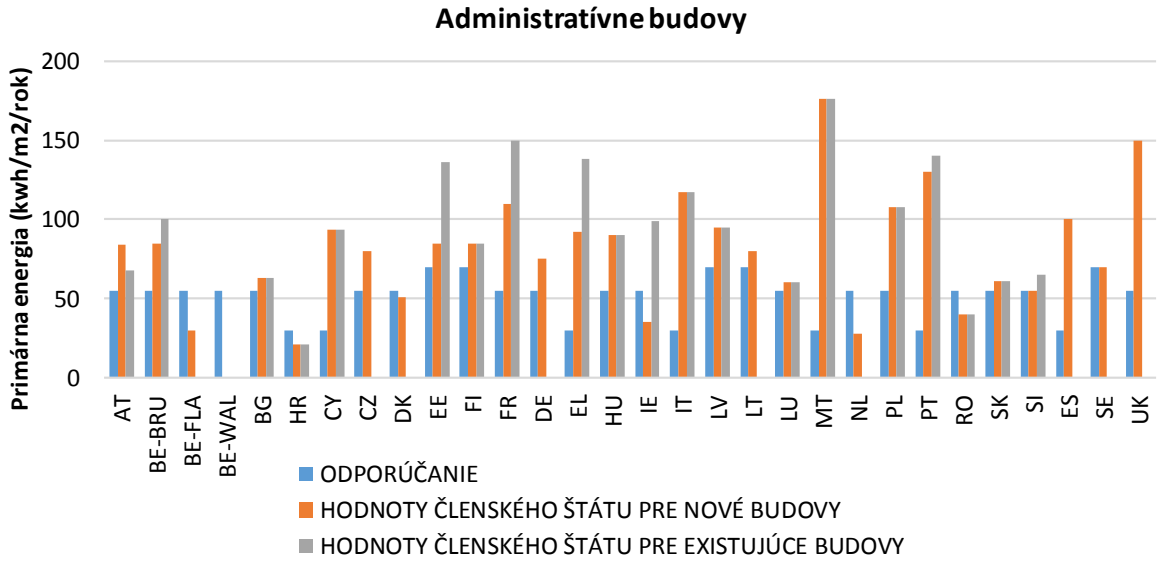

Zdroj: Vlastné výpočty JRC na základe správ od členských štátov

[26] Komisia v roku 2016 zverejnila odporúčania k podpore budov s takmer nulovou spotrebou energie a najlepšie postupy s cieľom zabezpečiť, aby všetky nové budovy boli do roku 2020 budovami s takmer nulovou spotrebou energie (C/2016/4392).

[27] Treba poznamenať, že úplnému a priamemu porovnaniu bráni rôznorodosť klimatických pásiem a vnútroštátnych podmienok fondu budov a rozdielnosť prístupov vo výpočtových metodikách v členských štátoch. Porovnanie v obrázkoch 4 a 5 je indikatívne a vychádza z príslušných predpokladov na uľahčenie vlastných výpočtov Komisie.

Obrázok 5: Indikatívne porovnanie definícií budovy s takmer nulovou spotrebou energie pre administratívne budovy s odporúčanými kritériami Komisie

Zdroj: Vlastné výpočty JRC na základe správ od členských štátov

Väčšina členských štátov takisto uviedla viacero opatrení na zvýšenie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Ide najmä o opatrenia: i) v regulačnej oblasti (energetické normy, stanovenie požiadaviek na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, právne predpisy a zákony); ii) vo finančnej oblasti (subvencie, granty na obnovu, operačné programy, fiškálne stimuly); iii) v oblasti šírenia informácií (informačné kampane, propagačné materiály a webové sídla) a iv) v oblasti vzdelávania (odborná príprava pre stavebných inžinierov a architektov, zverejnenie usmernení týkajúcich sa budov s takmer nulovou spotrebou energie). Dlhodobé míľniky v oblasti zavádzania budov s takmer nulovou spotrebou energie si takisto určili aj viaceré členské štáty.

Na trhu možno evidovať niekoľko pozitívnych signálov pre kľúčové technológie budov s takmer nulovou spotrebou energie. Niektoré členské štáty napríklad stanovili ciele – alebo prijali finančné či fiškálne opatrenia – s cieľom zvýhodniť využívanie tepelných čerpadiel. To môže to viesť k nárastu inštalovania tepelných čerpadiel v nadchádzajúcich rokoch, čo zase spôsobí výrazné klesanie (10 – 40 %) cien tepelných čerpadiel v Európe odteraz do roku 2050. Niektoré členské štáty okrem toho dávajú stimuly na širšie využívanie kotlov na biomasu, v dôsledku čoho by sa ich cena mohla odteraz do roku 2050 znížiť o 10 – 20 %. Očakáva sa, že aj cena systémov na rekuperáciu tepla sa odteraz do roku 2050 výrazne zníži (o 35 – 60 %). Takisto sa očakáva, že v tom istom období klesne cena slnečných tepelných kolektorov o 20 – 50 % a cena fotovoltiky o 40 – 60 %. Uskladňovanie energie nadobudne v blízkej budúcnosti väčší význam a z predpokladov vyplýva, že cena stacionárnych batérií klesne o približne 65 %.

Budovy s takmer nulovou spotrebou energie okrem toho zrejme zohrajú významnú úlohu pri zmierňovaní environmentálnych a sociálnych problémov, ako je energetická chudoba, cenová dostupnosť bývania a prístupnosť.[28]

7. Nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na budovy

V smernici o energetickej hospodárnosti budov sa od členských štátov vyžaduje, aby každých päť rokov pripravili nákladovo optimálne výpočty s cieľom overiť a aktualizovať platné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť. Členské štáty predložili prvé nákladovo optimálne správy v roku 2013 a druhé kolo správ v roku 2018[29]. Z týchto správ vo všeobecnosti vyplýva, že pri nových aj existujúcich budovách bol výber nákladovo optimálnej metodiky efektívnym prístupom, pokiaľ ide o vedenie existujúcich národných požiadaviek na energetickú hospodárnosť smerom k nákladovo efektívnym úrovniam.

V prípade **nových typov budov** sa väčšina nákladovo optimálnych bodov pohybovala v rozmedzí od 50 do 100 kWh/m^2/rok, konkrétne v priemere 80 kWh/m^2/rok v bytovom sektore a 140 kWh/m^2/rok v nebytovom sektore. Súvisiace globálne náklady na dosiahnutie týchto úrovní sú často nižšie ako 1 500 EUR/m^2, a to v priemere 925 EUR/m^2 v bytovom sektore a 800 EUR/m^2 v nebytovom sektore.

V prípade **existujúcich typov budov** sa väčšina nákladovo optimálnych bodov pohybovala v rozmedzí od 75 do 175 kWh/m^2/rok, konkrétne v priemere 130 kWh/m^2/rok v bytovom sektore a 180 kWh/m^2/rok v nebytovom sektore. V tomto prípade sú globálne náklady spravidla nižšie ako 600 EUR/m^2, a to v priemere 500 EUR/m^2 v bytovom sektore a 385 EUR/m^2 v nebytovom sektore.

Tabuľka 1: Priemerné nákladovo optimálne úrovne v prípade nových a existujúcich budov podľa klimatických podmienok

Podnebie	**Nový samostatne stojaci rodinný dom**		**Nový viacrodinný dom**		**Nová administratívna budova**		**Nová iná nebytová budova**	
	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]
Studené	77	1 882	62	2 076	66	1 681	120	2 481
Mierne	83	590	80	551	130	591	176	558
Teplé	81	887	105	698	221	648	423	607

[28] Keďže slabá energetická efektívnosť obytných jednotiek je veľkým rizikovým faktorom energetickej chudoby, budovy s takmer nulovou spotrebou energie môžu zohrať prínosnú úlohu, a to najmä v sociálnom bývaní a v segmentoch trhu so súkromným bývaním, ktoré obývajú domácnosti s nízkym alebo nižším stredným príjmom – pokiaľ si budú môcť (stále) dovoliť bývať v týchto obytných jednotkách.

[29] Komisia v roku 2016 zverejnila správu o pokroku členských štátov pri dosahovaní nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť (COM/2016/0464 final). GR pre energetiku zanalyzovalo a posúdilo výpočty z roku 2018 s pomocou JRC. Súhrnná správa sa uvádza v publikácii: Zangheri, P. et al., Hodnotenie druhých nákladovo optimálnych výpočtov v kontexte smernice o energetickej hospodárnosti budov, JRC 2020.

Podnebie	Existujúci samostatne stojaci rodinný dom		Existujúci viacrodinný dom		Existujúca administratívna budova		Existujúca iná nebytová budova	
	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]	Primárna energia [kWh/m^2/rok]	Globálne náklady [EUR/m^2]
Studené	183	643	77	303	78	336	122	236
Mierne	112	524	124	460	136	412	268	392
Teplé	161	500	148	467	175	396	775	808

Zdroj: Vlastné výpočty JRC na základe správ od členských štátov

Z tohto porovnania je zaujímavé, že v takmer všetkých prípadoch je primárna energetická spotreba súvisiaca s nákladovo optimálnymi úrovňami nižšia v studených oblastiach. Globálne náklady sú spravidla nižšie v teplých a miernych oblastiach, až na niekoľko výnimiek (existujúce viacrodinné budovy a administratívne budovy). Z toho vyplýva, že v chladnejších oblastiach sú požiadavky prísnejšie, kým s vyššou úrovňou energetickej hospodárnosti sa spája viac investícií.

Z porovnania nákladovo optimálnych úrovní medzi dvomi kolami výpočtov v rokoch 2013 a 2018 vyplýva, že členské štáty stanovili v roku 2018 ambicióznejšie hodnoty pre takmer všetky typy budov.

Tabuľka 2: Priemerný pokles nákladovo optimálnych úrovní na základe výpočtov uvedených v správach členských štátov v rokoch 2013 a 2018 v prípade nových a existujúcich budov

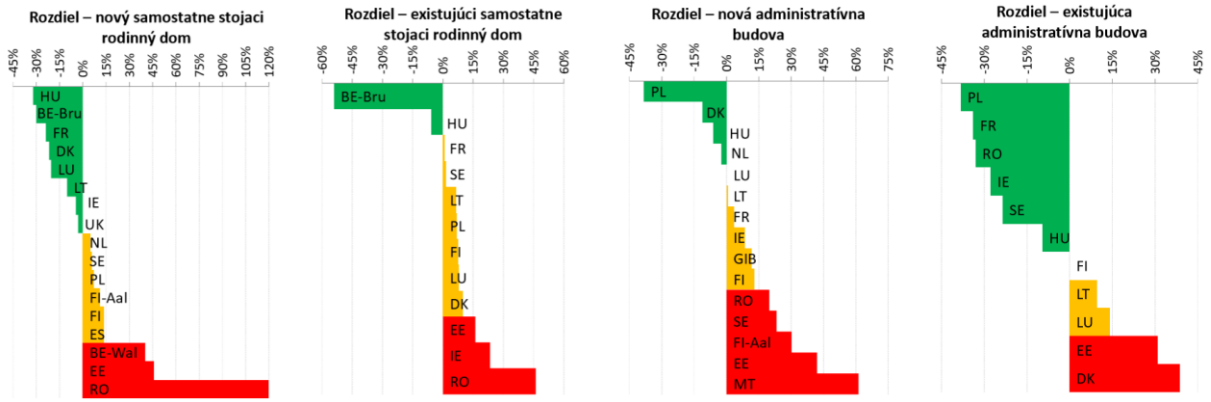
Priemer členských štátov	Nový samostatne stojaci rodinný dom	Nový viacrodinný dom	Nová administratívna budova	Existujúci samostatne stojaci rodinný dom	Existujúci viacrodinný dom	Existujúca administratívna budova
	–23 %	–23 %	–17 %	–17 %	–21 %	–9 %

Zdroj: Vlastné výpočty JRC na základe správ od členských štátov

V závislosti od dotknutého typu budovy alebo komponentu bol rozdiel väčší ako 15 % pozorovaný len v troch či štyroch členských štátoch[30].

[30] Posúdenie rozdielov medzi vypočítanými nákladovo optimálnymi úrovňami a platnými požiadavkami je najdôležitejším krokom celého výpočtu, keďže z neho by mali vyplynúť užitočné údaje pre aktualizáciu existujúcich právnych predpisov o energetickej hospodárnosti. Národné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť by nemali presahovať výsledok nákladovo optimálnych úrovní o viac ako 15 % a mal by byť vypracovaný plán na zníženie rozdielov, ktoré nemožno presvedčivo odôvodniť.

Obrázok 6: Zistený rozdiel medzi vypočítanými nákladovo optimálnymi úrovňami a platnými požiadavkami

Zdroj: Vlastné výpočty JRC na základe správ od členských štátov

Výsledky vyplývajúce z uvedených číselných údajov nie sú úplne porovnateľné, lebo členské štáty si môžu slobodne vybrať rôzne možnosti, ktoré odzrkadľujú podmienky na ich domácom trhu (napr. zohľadniť odlišné makroekonomické alebo finančné hľadisko).

Pokiaľ ide o porovnanie medzi nákladovo optimálnymi úrovňami a najnovšími definíciami budovy s takmer nulovou spotrebou energie, situácia je celkom pozitívna. V skutočnosti bezmála polovica členských štátov zaviedla požiadavky na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, ktoré sú výrazne ambicióznejšie ako nákladovo optimálne referenčné hodnoty, z čoho vyplýva, že trh s výstavbou je pripravený urobiť kroky k zlepšeniu energetickej hospodárnosti budúceho fondu budov.

8. Záver

Závery tejto správy o pokroku za rok 2020 sa veľmi nelíšia od tých v predchádzajúcej správe. Úroveň, akú dosahovalo úsilie v oblasti úspor energie v roku 2018, by bez ohľadu na dosahy ochorenia COVID-19 pravdepodobne nestačila na dosiahnutie cieľov vytýčených na rok 2020. Hoci vonkajšie faktory teplej zimy a značného poklesu dopytu po energii v roku 2020 v dôsledku ochorenia COVID-19 môžu viesť k dosiahnutiu cieľov vytýčených na rok 2020, bude treba vykompenzovať nedostatočné politiky, ktoré boli zavedené, ak sa majú dosiahnuť ciele vytýčené na rok 2030. Okrem toho sa očakáva, že vďaka obnove, ktorá nastane po pandémii, sa dopyt po energii znova zvýši, a hrozí, že v dôsledku aktuálnej krízy dôjde k odloženiu zavedenia nových politík a politík ohlásených v národných energetických a klimatických plánoch a v národných dlhodobých stratégiách obnovy.

Z tohto dôvodu je nesmierne dôležité, aby sa nové opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti stali súčasťou plánov obnovy a bezodkladne sa vykonali. Zvýšený klimatický cieľ na rok 2030, pokiaľ ide o zníženie emisií skleníkových plynov o prinajmenšom 55 % v porovnaní s rokom 1990, by si navyše vyžadoval ešte ambicióznejšie ciele v oblasti energetickej efektívnosti. Okrem toho bude potrebné širšie uplatňovanie zásady prvoradosti energetickej efektívnosti, aby sa pri investovaní do obnovy mohol zohľadniť celý potenciál a výhody úspor energie. V nadchádzajúcom preskúmaní smernice o energetickej efektívnosti sa navyše posúdia aj spôsoby, ako podporiť úsilie v oblasti energetickej efektívnosti na úrovni

EÚ, keďže kolektívnym ambíciám členských štátov vyjadreným v ich integrovaných plánoch chýba potrebná miera úsilia. Preskúmanie sa podporí aj legislatívnou iniciatívou v oblasti udržateľnej výroby, v rámci ktorej sa posúdi rozšírenie ekodizajnového prístupu tak, aby zahŕňal aj iné kategórie výrobkov.

Požiadavky na budovy s takmer nulovou spotrebou energie sú vo väčšine členských štátov menej ambiciózne ako kritériá odporúčané Komisiou, a to v prípade bytových aj nebytových budov. Pred zavedením nových štandardov pre budovy s takmer nulovou spotrebou energie sa však očakáva výrazné zníženie príslušných nákladov na technológie, vďaka čomu by mohlo byť možné ďalej zvýšiť úroveň ambícií pre tieto budovy. Vzhľadom na nadchádzajúce zavedenie požiadaviek na budovy s takmer nulovou spotrebou energie pre všetky budovy od roka 2021 sa hlavnou výzvou pre dekarbonizáciu fondu budov do roku 2050 stáva zvýšenie aktuálne nízkej miery obnovy a uplatňovania ambicióznych minimálnych požiadaviek na existujúce budovy. V členských štátoch existuje široká škála typov budov, klimatických a finančných podmienok, a preto sú cielené opatrenia potrebné na podporu rozsiahleho rozšírenia obnovy budov s takmer nulovou spotrebou energie. Budúce generácie týchto budov budú v sebe spájať inteligentné technológie a digitalizačné riešenia a mohli by sa rozšíriť a integrovať aj na úrovni lokality, takže pozornosť aj rozsah by sa zmenili z jednej budovy na úroveň celej lokality.[31] Iniciatíva vlna obnovy v rámci Európskej zelenej dohody a národné dlhodobé stratégie obnovy sú kľúčovými nástrojmi riadenia verejného aj súkromného financovania smerom k projektom obnovy, a tak uľahčujú nákladovo efektívnu premenu existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie.

Komisia vyzýva Európsky parlament a Radu, aby vyjadrili názor na túto správu o pokroku.

[31] Saheb, Shnapp a Paci (2019), *Od budov s takmer nulovou energiou k lokalitám s úplne nulovou energiou – poučenia z existujúcich projektov EÚ*, EUR 29734 EN, Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie, Luxemburg; Shnapp, Paci a Bertoldi, (2020), *Podporovanie lokalít s pozitívnou energetickou bilanciou v celej Európe: energetická efektívnosť v spojení s energiou z obnoviteľných zdrojov*, EUR 30325 EN, Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie, Luxemburg.

Tabuľka 3: Prehľad variácií hlavných energetických ukazovateľov (časť 1) [32]

Členský štát	Trend k splneniu cieľa na rok 2020		Krátkodobý trend		Energetická náročnosť – celé hospodárstvo	Priemysel	Bývanie	
	Trend PES 2005 – 2018 v porovnaní s trendom PES 2005 – 2020 na splnenie cieľa na rok 2020	Trend KES 2005 – 2018 v porovnaní s trendom KES 2005 – 2020 na splnenie cieľa na rok 2020	Zmena PES 2018 v porovnaní s PES 2017 [%]	Zmena KES 2018 v porovnaní s KES 2017 [%]	Priemerná ročná zmena energetickej náročnosti PES v rokoch 2005 – 2018 [%]	Priemerná ročná zmena energetickej náročnosti KES v priemysle v rokoch 2005 – 2018 [%]	Priemerná ročná zmena KES v sektore bývania na obyvateľa v rokoch 2005 – 2018 s korekciami zohľadňujúcim i klímu [%]	Priemerná ročná zmena KES v sektore bývania na m^2 v rokoch 2005 – 2018 s korekciami zohľadňujúcim i klímu [%]
EÚ28	-	-	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-1,6%
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,7%
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,1%	2,3%	-0,9%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-3,1%	-4,6%	1,5%	-0,2%
DK	-	+	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,0%	0,3%	-1,2%
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	0,1%	-0,6%
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,5%
IE	-	-	0,0	4,7%	-4,1%	-4,1%	-2,0%	-3,1%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,4%	-0,7%	-0,3%
ES	-	+	-0,5%	2,4%	-1,6%	-1,6%	0,7%	-1,2%
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,2%	0,0%	-1,0%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,8%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,3%	0,9%	0,3%
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,7%	5,2%	-1,3%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-1,9%
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-1,9%	2,2%	-1,5%
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,9%	-1,1%	-2,8%
HU	+	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-0,5%
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,9%	-0,4%	11,8%	1,6%
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,8%	-0,7%	-2,1%
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-0,8%	0,8%	-0,1%
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,7%	1,0%	-0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	0,6%	-2,4%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-4,6%	1,9%	-3,0%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,6%
SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,0%	-0,1%	-1,2%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,1%	0,5%	-0,9%
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,1%	-1,0%	-1,1%
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,8%	-1,9%	-2,3%
Zdroj a extrakcia údajov	Eurostat 06/2020	Eurostat06/ 2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Odyssee 07/2020

Symbol „+“ je uvedený, ak členské štáty v rokoch 2005 – 2018 znižovali primárnu a konečnú energetickú spotrebu rýchlejšie, než je tempo znižovania, ktoré by bolo v rokoch 2005 – 2020 potrebné na splnenie ich

[32] Energetická náročnosť pre celé hospodárstvo je pomer medzi primárnou energetickou spotrebou v rokoch 2020 – 2030 a HDP za rok 2010. V prípade priemyslu a služieb je to pomer medzi konečnou energetickou spotrebou a hrubou pridanou hodnotou v reťazených objemoch (2010). Vzhľadom na nedostatok údajov sa v prípade Malty použila ako menovateľ hrubá pridaná hodnota v bežných cenách.

cieľov v oblasti primárnej a konečnej energetickej spotreby vytýčených na rok 2020. Symbol „–“ je uvedený v ostatných prípadoch. KES – konečná energetická spotreba, PES – primárna energetická spotreba.

Tabuľka 4: Prehľad variácií hlavných energetických ukazovateľov (časť 2)

Členský štát	Služby	Doprava			Výroba	
	Priemerná zmena energetickej náročnosti KES v sektore služieb v rokoch 2005 – 2018 [%]	Priemerná zmena KES v sektore dopravy v rokoch 2005 – 2018 [%]	Zmena podielu vlakov, autokarov, autobusov a trolejbusov v cestnej doprave v roku 2017 oproti roku 2005 [%]	Zmena podielu železníc a vnútrozemských vodných ciest v nákladnej doprave v roku 2017 oproti roku 2005 [%]	Priemerná ročná zmena výroby tepla z KVET v rokoch 2005 – 2018 [%]	Priemerná ročná zmena pomeru Transformačný výstup/Palivo na vstupe výroby tepelnej energie v rokoch 2005 – 2018 [%]
EÚ28	-1,0%	0,1%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,4%	0,2%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,3%	1,8%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,2%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,0%	-2,5%	nie je k dispozícii	-1,0%	2,9%
DE	-2,2%	0,1%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,1%	1,2%	-3,5%	nie je k dispozícii	3,3%	0,1%
IE	-4,0%	-0,2%	-0,5%	nie je k dispozícii	nie je k dispozícii	3,8%
EL	2,0%	-1,5%	-4,2%	nie je k dispozícii	1,3%	2,3%
ES	0,6%	-0,9%	-3,3%	nie je k dispozícii	nie je k dispozícii	2,0%
FR	-0,5%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,2%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	1,8%	-1,2%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	2,2%	0,1%	nie je k dispozícii	nie je k dispozícii	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,0%	-7,9%	nie je k dispozícii	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,5%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,5%	-0,7%	2,6%	nie je k dispozícii	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-0,1%	2,8%	nie je k dispozícii	nie je k dispozícii	nie je k dispozícii	4,8%
NL	-1,6%	-0,3%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,5%	0,4%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,1%	4,9%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-0,2%	-0,7%	0,7%	nie je k dispozícii	3,8%	5,2%
RO	-1,4%	3,4%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	nie je k dispozícii	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,3%	0,1%	0,7%	nie je k dispozícii	-0,7%	1,3%
SE	-2,2%	-0,3%	2,2%	nie je k dispozícii	2,2%	0,7%
UK	-1,0%	-0,2%	2,1%	-1,6%	nie je k dispozícii	3,7%
Zdroj a extrakcia údajov	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Príručka GR MOVE 2019	Príručka GR MOVE 2019	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020

Zdroj: Eurostat (stará metodika pre energetické bilancie), JRC, Odyssee.

Tabuľka 5: Prehľad nahlásených úspor energie za rok 2018 podľa článku 7 (ktoe)

	2018			Pokrok v plnení cieľa			
	Nové úspory	Celkové ročné úspory	Kumulatívne úspory v rokoch 2014 – 2018	Celkové kumulatívne úspory požadované do roku 2020 (cieľ)	Pokrok v plnení požiadavky na celkové kumulatívne úspory do roku 2020	Odhadované ročné úspory požadované na roky 2014 – 2018	Roky 2014 – 2018 v porovnaní s odhadovanými ročnými úsporami
Rakúsko	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Belgicko	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
Bulharsko	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Chorvátsko*	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Cyprus	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Česko	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Dánsko	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Estónsko	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Fínsko	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Francúzsko	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Nemecko	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Grécko	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Maďarsko	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Írsko	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Taliansko	3 998	3 998	12 729	25 502	50 %	13 662	93 %
Lotyšsko*			436	851	51 %	456	96 %
Litva	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Luxembursko	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Malta	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Holandsko	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Poľsko	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Portugalsko*			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Rumunsko	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Slovensko	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Slovinsko	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Španielsko	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Švédsko	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Spojené kráľovstvo	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
Spolu	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Zdroj: Informácie nahlásené členskými štátmi a v prípade potreby doplnené výpočtami a odhadmi Komisie.

* V rámci analýzy neboli k dispozícii údaje o úsporách energie dosiahnutých v roku 2018 za Chorvátsko, Lotyšsko a Portugalsko. Kumulatívne úspory za roky 2014 – 2018 sa zakladajú na úsporách energie dosiahnutých v predchádzajúcich rokoch do roku 2017, ale nezahŕňajú nové úspory za rok 2018.

Tabuľka 6: Predpoklady a pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa podľa článku 7 podľa členského štátu do 31. decembra 2020*

Scenár 1 (keď pomer nových a celkových ročných úspor < 40 %)			
Členský štát	Predpokladané úspory v ktoe, pričom celkové ročné úspory z roka 2018 naďalej prinášajú úspory do roka 2020 a nové úspory ako v roku 2018 do roka 2020	Relatívne splnenie cieľa v roku 2020 (predpokladané úspory v porovnaní s cieľom úspor)	Pravdepodobnosť splnenia cieľa
Rakúsko	7 391	142 %	veľmi pravdepodobné
Belgicko	6 700	97 %	pravdepodobné
Bulharsko	909	47 %	veľmi nepravdepodobné
Chorvátsko	399	31 %	veľmi nepravdepodobné
Česko	3 140	69 %	veľmi nepravdepodobné
Dánsko	5 624	146 %	veľmi pravdepodobné
Francúzsko	31 651	101 %	pravdepodobné
Maďarsko	5 455	148 %	veľmi pravdepodobné
Írsko	2 513	116 %	veľmi pravdepodobné
Taliansko	28 721	113 %	veľmi pravdepodobné
Luxembursko	218	42 %	veľmi nepravdepodobné
Holandsko	13 547	118 %	veľmi pravdepodobné
Poľsko	15 506	105 %	pravdepodobné
Portugalsko	846	33 %	veľmi nepravdepodobné
Rumunsko	2 192	38 %	veľmi nepravdepodobné
Slovensko	2 564	112 %	veľmi pravdepodobné
Slovinsko	788	83 %	nepravdepodobné
Španielsko	12 628	79 %	nepravdepodobné
Spojené kráľovstvo	30 645	110 %	pravdepodobné
Scenár 2 (keď pomer nových a celkových ročných úspor > 90 %)			
Členský štát	Predpokladané úspory v ktoe pri nových ročných úsporách do roku 2020 ako v roku 2017 (životnosť = 1 rok)	Relatívne splnenie cieľa v roku 2020 (predpokladané úspory v porovnaní s cieľom úspor)	Pravdepodobnosť splnenia cieľa
Cyprus	316	131 %	veľmi pravdepodobné
Estónsko	546	90 %	nepravdepodobné
Litva	669	67 %	veľmi nepravdepodobné
Švédsko	7 526	83 %	nepravdepodobné
Scenár 3 (keď pomer nových a celkových ročných úspor > 40 %, ale < 90 %)			
Členský štát	Predpokladané úspory v ktoe pri nových ročných úsporách do roku 2020 ako v roku 2018 (75 % životnosť > 7 rokov; 25 % životnosť = 1 rok)	Relatívne splnenie cieľa v roku 2020 (predpokladané úspory v porovnaní s cieľom úspor)	Pravdepodobnosť splnenia cieľa
Fínsko	8 260	196 %	veľmi pravdepodobné
Nemecko	57 608	137 %	veľmi pravdepodobné

Grécko	2 647	79 %	nepravdepodobné
Malta	87	129 %	veľmi pravdepodobné

* Všetky členské štáty sú klasifikované podľa odhadovanej životnosti zavedených opatrení. Toto posúdenie vychádzalo z porovnania miery nových úspor energie a celkových ročných úspor s cieľom zistiť očakávanú životnosť zavedených politických opatrení. Posúdenie viedlo k trom scenárom. Ak pomer nových úspor v porovnaní s celkovými ročnými úsporami ~ 1, predpokladaná životnosť zavedeného opatrenia je 1 rok (scenár 1). Ak je tento pomer < 40 % (za rok 2017), predpokladaná životnosť zavedených opatrení je dlhšia ako 7 rokov (scenár 2). Ak sa tento pomer nachádza medzi uvedenými hodnotami, uplatňuje sa zmiešaný scenár (scenár 3). Na posúdenie pravdepodobnosti splnenia cieľa sa použil tento súbor pravidiel

Relatívne splnenie cieľa v roku 2020	**Posúdenie pravdepodobnosti**
> 105 %	veľmi pravdepodobné
> 95 %	pravdepodobné
> 75 %	nepravdepodobné
< 75 %	veľmi nepravdepodobné